

det vil der ikke paa nogen som helst Maade være Tale om, at Skattedepartementet eller Finansministeriet vil forsøge at sætte sig op imod en saadan Afgørelse. Jeg gik for Resten ud fra, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard var klar over, at noget saadant kunde ikke komme til at foreligge.

Med Hensyn til det store Spørgsmaal, der behandles i Forslaget, nemlig Omorganiseringen af Ligningsvæsenet, har det undret mig, at man fra de to Partier, Venstre og det konservative Folkeparti, stiller sig ganske negativt. Det er i Virkeligheden et betydningsfuldt Spørgsmaal, og alle, der har med Skattevæsen at gøre, tror jeg er enige om, at der trænges til Ændringer i Skatteligningens Organisation. Det er muligt, eller, rettere, det er givet, at der ikke er Enighed overalt om, hvilke Ændringer der skal foretages, men det synes jeg ikke berettiger til i Øjeblikket at erklære, at man overhovedet ikke vil arbejde paa nogen Ændring.

Den Erklæring fra Landsoverskatteraadet, der foreligger trykt som Bilag til Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt, giver jo ogsaa Udtryk for, at man i Landsoverskatteraadet er klar over, at der trænges til en Ændring i Ligningsreglerne. Der udtales saaledes af et Mindretal i Landsoverskatteraadet: „Det kan dernæst ikke lades ude af Betragtning, at der er stor Forskel paa den Kyndighed, blandt andet paa Regnskabsomraadet, hvoraf Skatteraadene og navnlig ogsaa Formændene er i Besiddelse, at Raadenes Fortolkninger af Skattelovens Bestemmelser ofte er indbyrdes afvigende, og at det er en Selvfølge, at den veluddannede skattetekniske Medhjælp, der haves til Raadighed i København og Omegn samt de større Købstæder, bevirker, at Ligningen i disse Kommuner er mere effektiv end i adskillige mindre Byer og Landkredse, hvor saadan Hjælp ikke haves.

Det kan efter vor Mening derfor ikke være Tvivl underkastet, at det ikke kan siges, at Ligningen er lige effektiv over hele Landet, og at den foregaar efter ganske de samme Principper. Særlig maa det fremhæves, at man maa antage, at der fremdeles er en Mængde Skatteydere, hvis Formuer er opgivet for lavt med den Virkning, at Ansættelsen af saavel Indkomst som Formue bliver ukorrekt.“

Dette udtaler et Mindretal i Landsoverskatteraadet, og jeg skal oplyse for det høje Ting, hvem dette Mindretal bestaar af; det bestaar af Formanden for Landsoverskatteraadet og af Medlemmerne Frost, Nordlien,

Schou og Korsgaard. Altsaa, det ærede Medlem Hr. Korsgaard er selv Medunderskriver af denne Udtalelse, som støttes af Udtalelser af andre Medlemmer i Landsoverskatteraadet, som siger det paa en maaske lidt kraftigere Maade; dette, at der er en stor Ulighed i Ligningssystemet, er den mildeste Maade, man har ment, det kunde siges paa. Ikke desto mindre staar det ærede Medlem Hr. Korsgaard op her og erklærer, at han overhovedet ikke ønsker at medarbejde paa en Omorganisering af Ligningssystemet, det konservative Folkeparti ønsker ingen Ændring i saa Henseende.

Jeg tror, at der her er givet tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at man i alle Kredse, som beskæftiger sig praktisk med disse Sager, mener, at vort Ligningssystem ikke er lige effektivt hele Landet over, og det burde det dog være, da det er Forudsætningen for, at Skattetrykket kan komme til at ligge ens paa hele Befolkningen. Jeg gaar nemlig ud fra, at det maa være den almindelige Anskuelse hos alle, der vil se objektivt paa Sagen, at Folk bør beskattes efter deres virkelige Indtægt og Formue. Jeg maa desværre indrømme, at der kommer Udtalelser frem adskillige Steder, som kunde synes at give Udtryk for, at man mener, at dette med Skattebetaling er noget, man helst skal se at komme saa langt bort fra som muligt, og kan man slippe for at betale den Skat, man skal, skal man bare gøre det. Jeg maa sige, at det giver mig ikke Indtryk af nogen egentlig gennemsund Moral i de Kredse, som holder disse Principper højt.

Jeg skal tillade mig at citere, hvad der i saa Henseende har staaet i „Aarhus Amtstidende“ den 9. Januar 1926. Der findes en Artikel med Overskriften „Skatterne“, hvor man efter de bedste Mønstre skælder ud paa Skatterne. Det er der ikke noget at sige til, men saa skrives der længere nede i Artiklen: „Det er i hvert Fald undskyldeligt, om man saa vidt muligt søger at undgaa Skatternes Byrder, og Forsøg i saa Henseende kan vist lige saa godt tillægges den ene som den anden Samfundsklasse. En anden Sag er det at slippe godt fra det, og lykkes det ikke, kan det blive en dyr Spøg.“ Der tilføjes saa, formentlig til Vejledning: „For fastlønnede lader det sig overhovedet ikke gøre. Der skal mere ukontrolable Indtægter til.“

Det forekommer mig, at dette Grundsynspunkt med Hensyn til, hvordan man skal optræde overfor Skattevæsenet, vidner om en meget mangelfuld Moral med Hensyn til de Pligter, man har overfor Samfundet,